

vinnou zaplatiti Zemskému inspektorátu tuto dávku, a není dále sporné mezi stranami rozepře, že žalobci vedli k vymožení zastupitelného jednání spolu s mobilární exekucí k vymožení nákladů exekuci proti žalované, avšak marně.

Podle § 353, odst. 2, ex. ř. jest usnesení, jímž bylo vyhověno návrhu, aby bylo dlužníkovi uloženo napřed zaplatiti náklady, které vzniknou, vykonatelné ve jmění dlužníkovo.

Jde tedy o peněžitou pohledávku žalobců — třebas původní nárok žalobců nezněl na prvním místě na plnění peněžité —, která dopouští vedení exekuce na dlužníkovo jmění, t. j. pro kterou by bylo možno dosíci uspokojení přímo z dlužníkova jmění vedením exekuce na toto jmění (srov. rozh. č. 8725 Sb. n. s.).

To, že v žalobním žádání jest uvedena ona pohledávka jako pohledávka Zemského inspektorátu pro zemské dávky v P., není rozhodující, ježto tím jest pouze přesněji označena pohledávka, jež přísluší žalobcům proti žalované Karle Z. a která vyplývá jako sekundární pohledávka z uvedeného rozsudku a z exekučního usnesení.

Ježto se odvolací soud pro svůj mylný názor nezábýval správností dalších výtek žalovaných co do částky 2.480 K 30 h s příslušenstvím, bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Čís. 17216.

Podmínkou zániku předkupního práva odmlčením je, že byla učiněna řádná nabídka.

Neobsahuje-li nabídka oprávněnému z předkupního práva jméno kupitele, nepočala plynouti lhůta stanovená v § 1075 obč. zák., po jejímž marném uplynutí předkupní právo zaniká, ledaže by oprávněný dal najevo, že se spokojuje s neúplnou nabídkou. V takovém případě nelze žádati o výmaz předkupního práva ani tehdy, když se oprávněný z předkupního práva dověděl o jménu kupitelově odjinud.

(Rozh. ze dne 8. února 1939, Rv I 3092/38.)

Srov. rozh. č. 1249, 9906, 10014, 14686 Sb. n. s.

Podle tržové smlouvy z 15. března 1933 bylo na ideální polovici nemovitosti patřící Prokopu R. zřízeno předkupní právo ve prospěch žalované. Tržovou smlouvou z 26. listopadu 1935 prodal Prokop R. uvedenou polovici nemovitostí žalobkyni za 81.000 Kč pod podmínkou, že žalovaná neuplatní předkupní právo k prodaným nemovitostem. Dopisem z 27. listopadu 1935 oznámil Prokop R. žalované, že prodal svoji polovici nemovitostí blíže označených za tržovou cenu 81.000 Kč, uvedl v něm, co přijímá kupující na srážky z tržové ceny, a vyzval žalovanou, aby uplatnila své předkupní právo do 30 dnů. Ježto žalovaná na řečený dopis neodpověděla a přes vyzvání, aby podepsala prohlášení o vzdání se předkupního práva, odmítla tak učiniti, domáhá se žalobkyně žalo-

bou, aby byla žalovaná uznána povinnou svoliti, aby bylo vymazáno předkupní právo, vložené na polovici nemovitosti připsanou dříve Prokopu R. jako vlastníku ve vložkách č. . . . a zapsané na listě závad pro žalovanou, a trpěti, aby bylo poznamenáno spravení záznamu vlastnického práva pro žalobkyni zapsaného podle usnesení krajského soudu civilního v P. ze dne 24. června 1936, č. d. 17566/36. Nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud mimo jiné z těchto důvodů: Odvolatelka vidí nesprávné posouzení věci v tom, že v písemné nabídce z 27. listopadu 1935 nebylo uvedeno jméno kupující osoby, takže se žalovaná, neznajíc jméno kupujícího, nemohla přesvědčiti, zda trhov^á smlouva byla skutečně uzavřena, když teprve za několik měsíců po uplynutí třicetidenní lhůty u notáře Dr. H. zvěděla o kupitelce, majíc podepsati prohlášení o vzdání se předkupního práva v době, kdy žalobkyně pokládala trhovou smlouvu za definitivní. Než v té příčině má odvolací soud za to, že i když ono oznámení neobsahovalo jméno kupitelovo, vyhovovalo přes to ustanovení § 1075 obč. zák., které nestanoví výslovně, jaké náležitosti má oznámení obsahovati, takže bylo na žalobkyni, aby se s hlediska diligentiae quam suis, chtěla-li užiti práva předkupního, postarala o to, zda bude v jejím zájmu, aby předkupní právo realizovala, a že tudíž, neučinila-li tak ve třicetidenní lhůtě, dala najevo, že na právo předkupní nereflektuje. Za toho stavu věci nepochybil prvý soud po právní stránce, jestliže žalobě vyhověl.

Nejvyšší soud zamítl žalobu.

Důvody:

Nabídnutí oprávněnému z práva předkupního musí se státi tak, aby z něho bylo možno zkoumati podstatné podmínky kupní smlouvy, do které má vstoupiti (rozh. č. 9906 Sb. n. s.), zejména i že jde o kupní smlouvu vážnou. Proto musí obsahovati nejen oznámení, že a za jakých bližších podmínek má věc býti prodána, nýbrž musí seznámiti překupníka i s jménem kupitelovým. Tuto zásadu vyslovil a odůvodnil nejvyšší soud již v rozhodnutích č. 1249 a 1679 Sb. n. s. a stačí proto pro stručnost odkázati na uvedená rozhodnutí, od nichž dovolací soud nemá příčiny se odchýliti.

Podle vlastního přednesu žalobkyně byla žalované učiněna jen jedna nabídka, která však podle zjištění nižších soudů jméno žalobkyně jako kupitelky neobsahovala, a nebylo ani tvrzeno, že se žalovaná s neúplnou nabídkou spokojila, ani že tu byly okolnosti, z nichž možno na takovou vůli žalované usuzovati, jako tomu bylo na příklad v případech rozhodnutí č. 10014 a 14686 Sb. n. s. Proto nemohla nabídka míti za následek, že počala plynouti lhůta § 1075 obč. zák., za níž žalovaná musila uplatniti výhradu práva předkupního a po jejímž marném uplynutí předkupní právo zaniká. Nezáleží na tom, že se žalovaná o jméno kupitelově dověděla později při jednání s notářem Dr. H., neboť podle jasného ustanovení § 1075 obč. zák. jest podmínkou zániku práva předkupního odmlčením, že byla učiněna řádná nabídka. Bylo proto dovolání vyhověno a žaloba zamítnuta.